Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26088
Copyright: Admont, Benediktinerstift

magno optandꝰ quē uidetur in laude posuisse si tēporales atq;
terrenas diuicias intellexerit. Et s inquit q̄ se humiliant cū
sint diuites. Ille recte displicet nob. qui cū nichil habeat se
diuitē affectat. Quid. Iste placet nob. q̄ cū sit diues humi
liat se. Forte placet q̄a humiliat se. non tam placet q̄a
diues ē. Accipiamꝰ q̄ & hoc. Non indecorū ē nec īhonestū
nec inutile. qd scripture scē nob cōmendare uoluerūt.
humiles & diuites. Nichil enim tā timendū ē in diuiciis
quā supbia. Deniq; aplus paulus hoc admonet timotheū.
Precipe inq̄t diuitib; huiꝰ mundi ñ supbe sapere. Non
enim diuicias expauit s; morbū diuiciarū. Morbꝰ aū diui
ciarū est supbia magna. Nā grandis animꝰ ē q̄ int diui
cias isto morbo ñ tēptat. maior animꝰ diuicias suas uin
cens. ñ concupiscendo s; contēpnendo. Magnꝰ ē q̄ diues.
q̄ ñ ido se magnū putat q̄a diues ē. Qui aū ido se magnū
putat. supbꝰ & egenꝰ ē. In carne crepat ī corde mdicat.
inflatꝰ non plenꝰ. Vtres aū duos si uideas unū plenum
alterū inflatū. in utroq; eadē ē magnitudo s; ñ in utq;
eadē plenitudo. Si adtendis fallerīs. si appendis īueniēs.
Qui plenꝰ ē difficile mouetur. q̄ inflatꝰ ē cito auferūt. Precipe
q̄ inq̄t diuitib hui mundi. Non adderet hui mundi.
nisi quia s diuites & ñ hui mundi. Q s diuites ñ huius
mundi. Quoq; pncepsꝰ & caput ē ille de q̄ dictū est. Paup
p nob factus est cū esset diues. S; si ille solus. qd pfuit.
Vide qd sequitur. Vt illi pauptate uos diuaremini. Puto q̄a
pauptas xpi ñ nob adtulit pecuniā s; iusticiā. Pauptas
aū illi unde. Quia mortalis effectus est. Ergo diuitie uere
īmortalitas. Ibi enim uera copia. ubi nulla īdigentia. Quia

.IIII.